

Одержима

Автор:

Леся Українка

Одержима

Леся Українка

«Одержима» Лесі Українки – психологічно-філософська драма, в основі сюжету якої – арешт та розп'яття Ісуса Христа***. Найвідомішими творами авторки є поетичні збірки «На крилах пісень», «Думи і мрії», п'єси «Лісова пісня», «Одержима», «Бояриня», «Оргія», «Блакитна троянда», «Кассандра», «Камінний господар» тощо. Леся Українка – видатна українська письменниця, перу якої належить низка геніальних творів, для її ідіостилю характерні посилені психологізм та філософічність у поєднанні з сугестією.

Леся Українка

ОДЕРЖИМА

I

Берег понад озером Гадаринським. Далеко на горизонті ледве мріють човни коло берега і чорніє люд, що хмарою заліг далекий берег.

Міріам, «одержима духом», в глибокій тузі блукає поміж камінням понад берегом, далі зіходить на шпиль скелі і дивиться не на берег, а в глибину пустелі, вона бачить там когось удалині.

Міріам.

Він там, він все сидить так нерухомо,
як те каміння, що навколо нього.

Над ним – мені здається, я те бачу, —
нависли думи хмарою важкою,

от-от з них стрілить ясна блискавиця

і цілий світ осяє. Ох, коли ж,

коли вона розіб'є темну хмару?

Хоч би мене убила блискавиця,

я прагну, прагну, щоб вона злетіла,

щоб хоч на мить чоло те просіяло.

Годівлю дав юрбі, тілам і душам,

всім дав спокій, а сам у сій пустелі

пасе думок отари незчисленні.

Нема ім впину, а йому спочинку...

Який він самотній, боже правий!

Невже йому не можна допомогти?

Невже він завжди буде самотній?

«Месія прийде в славі світ судити» —

так сказано в пророцтві, більш нічого.

І правда, й милосердя – все для світа,

а для Месії що? Чи тільки слава?

«Війна і звада, смерть, недуги зникнуть,

мир буде на землі і щастя в людях...»

А для Месії? – знову «слава в вишніх»?

І тільки слава? О, яка ж то кара

Месією, що світ рятує, бути!

Всім дати щастя і нещасним бути,
нешчасним, так, бо вічно самотим.

Хто міг би врятувати його самого
від самотини, від страшної слави?

(Пригнічена раптовою втомою, сідає під скелею і схиляється на камінь.)

Чого ж се я слідом за ним блукаю?

Чого? Сама не знаю. Певне, дух
мене сюди завів на певну згубу.

Ну, що ж! нехай! Мені тут гинуть краще,
ніж в іншому місці. Я загину тут,
я вигостила погляд у пустині,
мов соколиний зір, – все виглядала,
чи він хоч не подивиться на мене?

Не подивився і не обернувся...

Занадто вже буйна була надія!

Чого ж я сподівалась?.. Я не знаю!

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tellnovel.me/ukra-nka_lesya/oderzhima

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)